

Emergence složitosti

Ve Wikipedii čteme: „In philosophy, systems theory and science, **emergence** is the way complex systems and patterns arise out of a multiplicity of relatively simple interactions. Emergence is central to the theories of integrative levels and of complex systems.“ Z formulace je zřejmé, že jde o „dojem“ vnějšího pozorovatele (a pojmenování a popis tohoto dojmu), tedy nejen o hledisko „odborné“ disciplíny. Stranou zůstává otázka, v čem je (nebo může být) viděn rozdíl mezi velikostí nahromadění (pluralitou, multiplicitou) a tzv. složitostí: jak může množství nějakých jednoduchých interakcí dát vznik komplexnosti (lépe: přerůst v komplexnost) více nebo lépe integrované (-ou). Zejména však je zcela upozaděna či aktivně zakrývána otázka základní, totiž jak je emergence spjata s nějakým typem aktivity (nebo aktivit), a tudíž také se samým výkonem takových aktivit. Připíšeme všemnu aktivitu, které je k nárůstu (emergenci) složitosti nezbytně zapotřebí, oněm „jednoduchým interakcím“ (což je ovšem také výraz, který potřebuje opravu: interakce je aktivním spolupůsobením alespoň dvou „činitelů“ – mluvit o „akci“ lze přece jen tam, kde je agens, aktivní činitel, vykonavatel), anebo budeme chtít poukázat k nějaké aktivitě z vnějšku resp. odjinud?

(Písek, 100503-1.)